

de Bergrede XXV
Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen.....

- * intochtslied 7 (opw.)
- * stil gebed
votum en groet

*Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.*

- * lied psalm 100
- * gebed om de Heilige Geest
- * lied 9:1,3 en 4
- * bijbellezingen: N.T. Joh. 12:20-36
Joh. 17:6-8, 26
- * lied 432
- * preek n.a.v. Matt. 6:9b
- * gebed/voorbede
- * slotlied 449:1, 2 en 4 collecte
- * zegenbede
- * vervolg slotlied 449:5 en 6

*De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest
is met u allen.*

Dat is nou wel heel erg mooi, en dat spreekt ook wel aan dat we God Vader mogen noemen, maar wat heb je daar nu concreet aan? Is het niet allemaal toch wat ongrijpbaar: 'Onze Vader die in de hemelen zijt'... - mens wat een afstand!!

'Uw naam worde geheiligd', dat is de volgende bede en misschien dat iemand denkt dan wel zegt: dat zou ik best na willen bidden maar zoals gezegd, het is allemaal zo ongrijpbaar! Hoe kun je over het 'heiligen van Zijn naam' spreken als je er nog niet mee klaar bent, het zo moeilijk vindt om die naam op je lippen te nemen..., je misschien – het fatsoen kan je nog weerhouden – die naam wel als vloek wilt/kunt uitspreken! Want laten we eerlijk wezen: je kunt zoveel in je leven hebben meegemaakt, meemaken, er kan zoveel gewond, schrijnend en gebroken zijn – je kunt zo stuk zijn, verward en beangst dat met een preek over het God *Onze Vader* mogen noemen (hoe prachtig en waar ook!) de zaak niet in één keer heel is! D'er is meer nodig! Zélf als alles wel goed is in je leven, je gelukkig bent, vrede kent en rust – prijs de Heer! – zelfs dan kan dat 'meer' wenselijk en nodig zijn.

En laat de Here Jezus dát nu juist aanreiken in die bede 'Uw naam worde geheiligd'! Hij leert het elk hart dat voor Hem openstaat: 'Uw naam worde geheiligd' direkt volgend op de aanspraak '*Onze Vader die in de hemelen zijt*'. Het is na die aanhef dat het gebed werkelijk begint! De aanhef zelf doet een appel op geloof: zeg het, pak het, alles zit erin! *Onze V a d e r!* Nu reikt Jezus dat concreter aan, de *waarde* van die naam! In die simpele korte zin 'Uw naam worden geheiligd'? Ja! Mens, wat een rijkdom! Ik zou het met Filippus willen zeggen: 'verstaat gij wat gij leest?' Hebben we er enige notie van wat Jezus ons *voorbiddend* leert? Letterlijk zegt Jezus: 'Uw naam *moet* geheiligd worden'!

Wat deneken we ons daar dan bij? Laat ik het wat anders zeggen: wie denken we dat er hier in het centrum van de aktie komt te staan? Heel concreet: *wie* moet er heiligen en dan vervolgens maar direkt daarbij: wat is heiligen?

Dit gebed, 'het onze Vader', laat geen ruimte voor het 'ik'! Dat komt in geen enkel onderdeel ervan voorop! We moeten dat 'ik' willen inleveren. Het gaat daarbij dus niet om 'kunnen', maar 'willen'. Had ook namelijk ook gedacht dat het 'ik' in dit gebed aan de slag moet? 'IK' in het centrum van de aktie komt te staan en dan ook nog onder de noemer van een heilig 'moeten' als er letterlijk staat: *Uw naam moet geheiligd worden?* O zeker, wij *moeten* Gods naam heiligen, maar omdat wij – ons IK – het niet kunnen/kan, zegt de bede dát niet!

De bede 'Uw naam worde geheiligd' is zo gigantisch rijk geladen dat alleen God in het centrum van de gevraagde aktie staat. Hij is de enige die dat kan. En dan raak je heel direkt het inhoudelijke van 'heiligen'. Wat houdt dat dan in, wat is dat dan?

'Heiligen' hier is: centraal zetten, de eer geven aan, verheerlijke! In feite God de volle Hem toekomstige ruimte geven – Zijn naam, dat is: *wie* Hij is – *V a d e r*, de smeltkroes van al zijn namen die de Bijbel noemt! Zijn naam is zijn wezen, het is een openbaring van Hemzelf. Als Hij zijn naam noemt, zegt Hij (hoe tegengesteld aan ons!) *wie*, hoe en wat Hij is. Kunnen *wij* die naam waarmaken, in en door ons leven zij volle recht laten komen? Wat wij in ieder geval kunnen, is God de ruimte geven zijn naam te heiligen – en dán, dán alleen wordt de rijkdom van deze bede zichtbaar, al naar verlangen en behoefte. God *wil* het. Want zijn naam *moet* geheiligd worden, dat is: in mijn leven krijgt u de volle ruimte Uzelf te openbaren!

'God is het, die om zijn welbehagen zowel het *willen* als het *werken* in u werkt'...

'Uw naam worde geheiligd', is in feite niets minder dan God in volle aktie zichzelf aan ons, voor ons en door ons de ruimte geven om zich als God te openbaren.

Mag Hij dat, kan Hij dat..., *wil ik* dat?

En dan ga ik even terug naar die persoonlijke notie in het begin van de boodschap toen ik stelde: wat kun je veel in je leven hebben meegemaakt, meemaken: geownd, schrijnend, gebroken zijn, stuk, verward en beangst. Zo maar wat grepen van titels van misschien jouw levensboek. Jouw leven tekenend, een leven dat zegt, zucht of klaagt: God waar bent u! Vader...

Wat heeft uw leven concreet nodig? Wat zoekt u? Heiliging? Rust? Bescherming? Vrede? Vergeving? Aanwezigheid? Kent u dan niet zijn naam - 'die hemel en aarde verenigt te saam? Met andere woorden: Hij is *niet* ver weg! Dat is Hij nooit! En dat geldt naar elk kind van God! God verlangt naar gemeenschap met de mens die Hij voor zich in zijn Zoon gedacht, gewild en geschapen heeft, de

mens die dacht het zonde Hem te kunnen, is Hij daarom tegemoet gekomen, gaan zoeken als de herder zoekt naar één verdwaald schap.

God, de Vader, ziet die angstige mens die in het donker door het leven tast, soms quasi moedig fluitend of luid in zichzelf pratend, maar, als een kind in het donker, tot diep in het hart zo bang! Dwars door het zo op jezelf en jouw omstandigheden geconcentreerd zijn noemt Hij zijn naam: IK BEN! Hij ziet je met de scherven van het leven en je proberen jezelf te handhaven, het jezelf proberen uit het moeras te trekken. Je daarmee zo druk zijn, dat je Hem zijn naam niet hoort noemen: IK BEN! Hij ziet je angstig en verward in en door alles om je heen, terwijl het lijkt dat je de grip op het leven verliest... en, Hij noemt zijn naam: IK BEN! Hij zoekt om er voor je te kunnen zijn! Kunnen we ons iets rijkers voorstellen? Dat is Liefde! Dat is God als... Vader! Dat bedoelt deze bede!

Elke prediking, elk geestelijk onderwijs moet tot doel hebben die Goede Boodschap te verkondigen: dat God er is, er wil zijn! Voor en bij jou en mij, voor de mens!

Het tegengestelde, dat is: God ontkennen en zijn zijn negeren, kortom mijn IK voorop, jezelf zoeken, je eigen weg, je eigen belang, dat zit echter al vanaf Adam's val in een ieder van ons! Zelfs tot en met dat Adam kenmerkende wantrouwen ingegeven door de duivel en zijn woorden: *maar God weet dat ten dage dat gij daarvan eet uw ogen geopend zullen worden en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad*, bij ons omgezet in: is God wel te vertrouwen? Is Hij er wel ten volle? **Wij zouden Jezus wel willen zien** (Joh. 12:21).

We weten maar al te goed waar het ontkennen van God, het Hem niet de ruimte geven die Hem toekomt Adam en Eva heeft gebracht...

Hoe geweldig was voor de zondeval de relatie tussen God en mens en dat doordat God er volop mocht zijn! *'En zie het was zeer goed'*. En God zou zich nog meer aan Adam en Eva hebben geopenbaard, doen kennen, als zijn niet tot de ontkenning van Hem waren gekomen. Na de val durfden ze Hem niet meer onder ogen te komen...

Maar, hoe is ook weer zijn naam? IK BEN! God kwam hen *daarom* zoeken. Hij miste hen en zij misten Hem. Hij openbaarde zich zoals Hij zich nog steeds openbaart in al de van Hem bekende namen tot... in die ene naam, de naam van Jezus, God in het vlees: drievoudig! De naam boven alle namen! Met een roep, een belofte en een gift zei ooit Thielicke: Adam waar zijt gij – mens kom tevoorschijn! Zie wie Hij is – IK BEN! Zie hoe Hij zich gaf (geeft)! Jezus! Immanuel – God met ons!

Ik geef toe, zo'n liefde is niet te vatten. Maar kunt u in de volle zon kijken? En toch, hoe verlangen we naar de zon. Wel we mogen er in zitten, ons koesteren in zijn stralen en hoe groots is zijn kracht en werking, levn gevend! Zo verandert Hij alles waarop Hij schijnt, geeft leven, doet uit de donkere koude aarde opkomen, geeft groei en bloei! Zo is God, zijn naam is als de stralen van de zon! Zoals wij de volle zon niet kunnen verdragen, alleen slechts zijn stralen, zo moet God zich heiligen in zijn naam!

Kom uit de schaduw in dat volle licht, zeg wie en wat je bent, noem wat je nodig hebt – versta de roep, geloof de belofte, aanvaardt de gift! Bid: *Uw naam worde geheiligd*.

'Wij zouden Jezus wel willen zien' – dat vraagt zien in de zin van: afzien van jezelf, sterven aan jezelf als de graankorrel. Dan pas komt er leven! Opzien naar Hem die, in het vlees de mens gelijk zei: *Wie Mij heeft gezien, heeft... de V A D E R gezien*. De Vader die zich in het Oude Testament noemde JHWH = IK BEN en zich, zoals gezegd, openbaarde als de stralen van de zon: JHWH Nissi – Ik ben uw banier! JHWH Shalom – Ik ben uw vrede! JHWH Tsidkēnu – Ik ben uw gerechtigheid! JHWH Jirēh – Ik ben het die voorzien zal! JHWH Roih – Ik ben uw herder! JHWH Shammah – Ik ben aanwezig! JHWH M'kaddesh – Ik ben uw... **heiliging!**

'Wie Mij heeft gezien', zegt Jezus, 'heeft de Vader gezien' – de IK BEN! Hoor Hem: ***Ik ben de weg. Ik ben de waarheid. Ik ben het leven. Ik ben de deur. Ik ben de goede Herder. Ik ben het licht der wereld. Ik ben het brood des levens. Ik ben het brood des levens. Ik ben het water des levens. Ik ben eer Abraham was*** – IK BEN! *'Want indien gij niet gelooft dat IK BEN, zult gij in uw zonden sterven'* Joh. 8:24. Ontkennen brengt de dood, erkennen – dat is belijden, dat is woord als daad, dat is ruimte

geven aan God in Christus, ruimte voor de Geest – is LEVEN! *Wie zoekt o verdwaasde voor het leven de dood?*

En Jezus zei: *'Vader verheerlijk uw naam!' 'Toen kwam een stem uit de hemel: Ik heb hem verheerlijkt en Ik zal hem nogmaals verheerlijken!' En het werd Goede Vrijdag en Pasen: 'Geloof in het licht... opdat jij zonen (en dochters) van het licht moogt zijn!' Dringen de stralen door tot in ons hart? Persoonlijk en samen? Hij heeft Gods naam geopenbaard!*

En kennen wij Hem als God zelf? *'...en Ik heb hem bekend gemaakt en Ik zal hem bekend maken, opdat...' '...de liefde waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij en Ik in hen...'!*

Alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij zijn naam toonde op het kruishout in zijn Zoon voor ieder zichtbaar, voor ieder aanroepbaar!

Als ergens God zijn naam heiligt dan is het daar! Want is niet daar, op Golgotha elke vijand verslagen en zijn naam een banier gebleken? Is niet op Golgotha de volle vrede geopenbaar, zijn naam? Moet niet elke aanklacht van welke aanklager ook op die plek stoppen? Immers, zijn naam is gerechtigheid! Heeft Hij daar niet voorzien? Is niet daar volkomenheling te vinden in zijn striemen? Is niet het kruis de staf en stok in elk donker dal? Is niet Hij daar gebleken de Herder te zijn? De aanwezige? Is niet Hij in Jezus onze heiliging? Doet dan de Here Jezus Christus aan! Vertrouw je *volkomen* toe aan Hem! Hij is, om het ouderwets te zeggen: de algenoegzame!

Uw naam worde geheiligd!

'IK BEN' een blanco cheque – 'Hij is ons van God geworden' (1 Cor. 1:30)! Vul dus maar in!

Tot nu toe hebt gij niet om iets gebeden in mijn naam, bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij. O, wat een VADER! En Vader die al stond te wachten, al dagen, voordat de verloren zoon tot zichzelf gekomen was!

IK BEN! Hij is hier – het Brood dat de hongerige zoekt! Het Water dat de dorstige lest! Hij staat in het centrum van de actie... GOLGOTHA!

Kom tot uzelf, jezelf, en sla de ogen op!

Open mijn ogen 'k wil Jezus mijn HERE – JHWH – zien!

Uw naam worde in en door mijn leven geheiligd! Uw licht in mijn leven en zo door mijn leven! Ik een lichtend licht! Zijn naam op mij! Geef God die eer!

Gods naam moet eeuwig eer ontvangen, die Naam, zo groot zo goed! De wereld zing' haar lofgezangen voor Hem die wond'ren doet. De glorie van de Naam der namen zij overal verbreid; en ieder zegge: Amen, amen op 's Heren heerlijkheid.

Maak met mij de Here groot en laat ons tezamen zijn naam verheffen, dat is niet meer mijn IK, maar Christus leeft in mij.

Hoop der aard, eeuw'ge vreugd, heil'ge naam die ons verheugt! Hoop der aard, eeuw'ge vreugd, heil'ge naam die ons verheugt!

Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd...

Amen.